

ابتكار و هوش در جهان حیوانات

- سرگذشت عجیب فیلی که برای پاسمان پایش شبانه در مطلب دکتر معالج خود را کوفت!
- پل سازی عجیب موچیان و عملیات چنر بازی شنخت آنها!

پیر وی شگرف فکرداش بشریا پیشرفت برآی آسای خود، چشم همه را شیره کرد و همه چیزرا تحت الشاع فرارداد است. تا آنجاکه هوش و فکر را مخصوص خود داشته، هوش فوق العاده پیشاری از خود و اثبات و زیره کاریها و ابتکارهای آنها! نادیده شرکه است دیه استعداد آنها که درین خیال از اموال بسیار یک ابتکار فوق العاده و با پن تاکنیک جالب بروزمن کند، همچوئه توپجهی لام شود!

در حالی که هوش و غریزه فطری حیوانات بسیار خود را دقت و مطالعه است، تپر انحراف در پیشاری از مواد بپر از پن وی عمل می کند و هیچ گونه انتباختی ندارد و با گفتار داده اشتباه می شود.

دولتِ می کوبیده غریزه پر نز اذعن است غیر از اعدال را قوه فکران انسان دهیم، من کند و اولی غریزه اخدادند هدایت و همراهی می کند و پیداست که در آن صورت اشتباهی ندارد، و مادرانه یعنی متوانه به دوموره از ابتکارات جالب حیوانات اشایه می کنیم!

در باره فیل که آن را باهوش ترین حیوانات می دانند، «بروفسور شومان» آلمانی پیشین می گوید: روزی یک فیل وحشی را که می خواسته بود برای پاسمان کرد و پیش از آن مطلب از آورده بود و پس از معاينة لازم را خدمه ایش را پاسمان کرد و پس از این روز مبالغه و مدعاویان بهبود یافت و درست.

پس از مدتها یک شب برای خود را خودنشته بودم نصف شب بود دیدم در راهی گویند اما آن موقع شب وقت معمولی مراغه بیماران نبود اما در آنچنان کوییده می شد که ناجا در را باز کرد، دیدم همان قلی است که چند سال پیش اورا معالجه کردام. وقی که مرد دید با کمال ملاحظت مرد را با خرطومش توازش کرد و گویی با این عمل می خواهد اعلان حق-شناس و سپاسگزاری کند و بسیاری از بیانای خود را باعلامت بمن نشان داد و قنی که دقت کردم دیدم پایش می خواهد است و خون زیادی از آن جاری است و این حیوان با اینکار دوباره مرد برای درمان باشی خبرخوش دعوت می کرد! وطبعاً من وظیفه خود را انجام دادم! (۱)

* * *

جالب تر آنکه پاره ای از خشات گامی به ابتکارات شکفت اتکبری دست می زند. درباره اسرارهای چکان و رموز زندگی آنها داستانها گفته شد، و کتابها تالیف گردیده است.

این جریان حس از شکتهای هوش این موضعی است که در ابتکار و تاکنیک دست پیش را داده است.

«الی دوی» جریان جالبی را در این پاره نقل می کند وی می افزاید که در یکی از تاملات پاره هفته دوست طبیعی دان ما درباره هوش و ذکاءت مورجه غلق مفصلی کرده ای من گفتم بالشاسته می بدم که غذا را در ظرف رو بیانی بگذارم و تا یک هفته مورجه بالش هوش و ذکاءتش را واند پان دفتری بدم که ایندا پیشنهاد مرد سیک شرط و سبیل قبول کرد. من همان شب نشام را بپاده کرد، طشنی پر از آب در مسافت آشیز خانه گذاشت و می سپس جراغ پایه ای را در وسط آن قرار دادم. روی جراغ طرفی گذاشت دمیان آن تبلکی که پر از خوشی بود، پایک تکه نان شیرین بینی شکلاتی قرار دادم و اطراف پایه ای جراغ را پالو از چسب یوشانم تا مانع عبور مورجه ها گردد و نتوانند از آن بالاروند.

این سیله سیار مطمئن پرای جلو گیری از عبور مورجه بود زیرا لرزندگی شست و آب سپس جراغ چسب که هر یک بته ای مانع بزرگی برای بالا رفتن و نفوذ موچگان بود می سپس برای اطمینان بیشتر لبه خارجی نشست را پایا چسب مایع آشته کرد تا بهبود وجه امکان بالاروند شاشد.

یک هفته بعد هنگامی که وارد آشیز خانه شدم. نان شیرین پوشیده از مورجه بود!

دومت طبیعی دان من در حالیکه بخند می‌زد تکلیک محجب حشرات چاره جودا بر آین
شرح داد و گفت آنقدر هم که شما ذکر می‌کنید موادی ها کودن دیگر بسته هوش و شاهد آنها
فوق العاده قوی است .

به تاکنیک جالیی که در این مورد پیکار بودند بگذار کن . آنها اشتباه بدلیل هم نه
کشیدند و بدینوسیله سده و جالداری بوجوه آورند تا بقیه موادی ها از روی آنها بعنوان
پل عبور کنند و سپس برای پیر و زیارت آب در رات کام راجع آوری کرد و با ترشحات مخصوص
خود آنها را بهم چسباند و بدین طبق پل برگی روی آب ساختند .

پل در شش طرفیین ساحل دیگر بر (ازلت طشت ، آب ایله جراغ) و بایان اینکار
خود را بطرف شیرینی و سطح نعلیک رسانند هنوز دهان من از تعجب باد بود ، که دومت
دانشمند گفت بصف آنچه خانه بگاه کن وقتی که نگاه کرد موادی ها در وقت آنند
دیدم و عنده ای از موادی ها را در جهان دیدم و بصف آنکه موادی ها
وقتیکه بدانجا میرسیدند صورت قائم بر ساق آذربان شده و درست خود را دری شیرینی
پرست هی کردند و با این عمل به تصور خود نائل نمیشدند (۱)

دانستی این عده هوش و اینکار بجهود ایشان خود دربر، خود دلیل بر آفریدگار داناد
و بینا ، حکیم و توانا بیست (۲) .

اگر اندکی تفکر و اندیشه بخود را دهیم خواهیم دید همان قدرت و حکمت که
برگترین موجودات را با قلم و دفت خاص آفریده ، همچویزی بزرگترین پدیده ها را با
ظرافت و دقت و سراسر شکفتی آفریده اند
امیر مومنان (ع) می فرماید : آیا سگه ای که بجیوانک کوچکی که چگونه آفرینش
اور استوار و حکم کرد و با تکیه خاص آنرا بیدآورد ، گوش و چشم د بودست مناسب آن
چشم اش را آن داد ... ؟

اگر راههای اندیشه (تفکل از میهمانی و پیدا آفرینش بیندیشه) این توجه عی رسید
که آفریدگار موادی ها کار رخت خرما (وحیوانات برگتری است) و غیری را
با حکمت و بزمای آفریده است .

موادی هه دلیل ، کوه و کام برگز و کوچک ، ببر و مند و شوف ، سگکین و سلک در بر این
قدرت و توانائی او بیکسان است . و تأمل در شکافی و اسر اینهای و حکمنهای دفین و پاریکی
که در آنها نیفته است شده و همه دلیل بر وجود هشی د آفریدگاری می باشد (۳)

(۱) شکار و طبیعت شاهد ۲۱ ص ۴۶

(۲) قسمی الخطبه ۲۲۷ ص ۲۲۷ نهج البلاۃ فیض الاسلام .